

HARVM PRIMA VIAM AD POENITENTIAM OSTENDIT, PROXIMA CVLTVRAM ANIMI QVAM breuissimè proponit, postrema illustriora Christi passi mysteria percurrit.

A. IOANNE PREGELIO ISTRO.

Cuncta recedunt,
Ac fugiunt, quæ
Continet orbis.
At tamen istud
Turba causa duca
Rara uolutat.
Noxi a quæ rit,
Fri uola uer sat,
Cœli ca temnit.

Quo nunc tot Reges gemmis sceptroq; superbi,
Attyla, Cæsar, Alexander, Mariusq; lugurtha?
Quo tot Pontifices, Doctores atq; Magistri,
Petrus, Aristoteles, Stellatus, Crispus, Arion?

Quilibet horum,
Qua li a ges sit,
Corpo re fra cto,
Tali a, sa cro
Co di ce te ste,
Lu ce supre ma,
Horrida quando
Vox resona bit,
Omni poten tis,
Præmia su met.
O do lor, i sta
Non meditamur.
Se mi ta ue ra:
Se ri a uir tus,
Quæ manet omni
Tempore clara,
Cognita paucis.
Somnia semper
Dulcia no bis.
Sceptra, coronæ,
Au re a ua sa,
Ac pre ci o sa
Stercora terre,
Do na ca du ce
Vi li a Sor tis,
Quili bet optat.
Quis furor autem
Lu mna no stra
Sup primi alta?

Vitambreū contemnente,
Reserta que doloribus,
Promit nihil malum nisi.

Cuius principium sonus molestus:
Et moeror medium, laborq; durus:
At mors finis. Amanda tu ne uita?
Heu fratres dum tempus adest resipiscite chari:
Nil certe lachrymæ, et gemitus post funera psum:
Sed sua queng; manent uel sunt bona uel mala facta.

Quis quis erit, qui
Gau di a Cœ li
Queritat, haec cū
I pse te ne bit
Do gmat, uiuet:
Mors quia uicta,

In Crucis ligno: tibi nāq; nome N
R ex manet Regū, fugiūt Auern I
Dœ mo nes il lud,
At q; tre miscunt.

1. Principio precepta Dei complectere Trini:
Laudibus hunc ornare decet noctesq; diesq;
Cœlicolasq; uelis precibus rogitate subinde,
Ad sint ut præsto, et uestri teneantur amore.

2. De in de locato
Iu sti ci am, cui
Tres i ni mi ci:
Munera, amorq;
Atq; odium, quos
Desu ge cau tus.
Nam pia loedunt,
Lu mna men tis.

3. Et fu gg en da,
Praua uoluptas:
Ha mus i ni qui
Dœ mo nis il la,
Quo capi untur
Pe cto ra cœ ca:
Ca pta q; ten dunt
Tar ti ra ad i ma.
Hec mala Circe ē,
Blandaq; Syren.

4. In de Cu pi do
Di ui ti a rum
Sit procul à te:
Maior Erynnis
Hac tibi nul la.
Barbara spreu uit
Di ui ti as, ac
Turba Sophorū,
Chri sti columq;
In qui bus al te
Mens erat alta.

5. Lin gua q; ue rax
Sit tibi semper:
Vana sed æ gris
Men ti bus e sto.

6. Sed haud minq; superbia
Vitada odij parés mala.

7. Atq; ira mentes obrueſ.

8. Nec mentem uariet tibi serenam,
Res aduersa, simul secunda nulla:
Nam uirtus medio sedet beata.

9. Et præfens Maneat patientia fVLgIDA Virtus:
Hac Christus sanctiq; sui mala cuncta fugarunt.
Solis plura canit sapiens pennis imitator.

Quas tibi grates,
O bone I E S V,
Mens pia iam nūc
Red de re de bet,
Quod sol uī sti,
In CRVCE tanta,
Quæ me ru è re,
Corcula la psa,
Mortis in umbras

Regna Patris placuit nostri postponere causa:
Induere et carnem (res ô miranda) caducam:
Et tormenta pati, et tristissima queq; subire:
Singula si memoror lachrymis mea pectora turget,

Ad ue ni en te,
Tempore cœ co,
Capti in horto es,
Fu sti bus, at q;
En sti bus a sp̄is.
Ductus ad Annā,
Cœsus es illuc.
In de Sa cer dos,
Lu bri ca cor da
Mox ci tat in te.
Iam q; Pi la tus
I pse, Tyranno
Fa ctus a mi cus,
Sis licet Agnus,
Pu rus ab omni
Cri mne so lus,
Iu di ci um fers.
Flagra, corona,
Purpura, sp̄utum,
Im pi a la bra,
Clavis, et hasta,
Corpus honestum,
Matre uidente,
Di sci pu lo q;
Di la ni a runt.
Huncq; dolorem,
Aū get a ce tum.
Pluraq; quæ non
Pro dita scriptis.

Nūc Chrē tu tuos trahe,
Ex ualle perfidissima,
Inferna tot ne sorbeant.

Tu semper mea Spes, Decus, Salus sis
Lux, Virtus, Bonitas, Amator, Autor,
Doctor, Rector, Amicus atq; Ductor.
Trado ego me tibi IOANNE S Pregelius 1ster,
Casibus ex uarijs, qui sum surreptus et igne
A puerō per te: rogitans modò dirige cursum.

EIVSDEM AD LECTOREM ADMONITIO.

Nolim candidum Lectorem celare, me hoc schemate nullam gloriolam aucupari uelle, sed tantum iuniores officij sui, simulq; periculorum, quibus ea ætas obnoxia esse solet, commonere: eosdemq; ad honestioris uitæ studium, auitæq; religionis, et pietatis amorem, inuitare. Quod si bonis et doctis probatur, satis est: quid uero maleuoli dicant, nil planè curandum: cum illis neq; sanctorum, neq; præclaræ erudivitissimorum uirorum ingenia unq; satisfecerint, neq; in posterum facient. Vale Lector et studium nostrum boni consule. Vrspurgi, octauo Cal: Iulij. M. D. LXIX.

117

2